

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. София, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в закрито заседание на първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Кацарска

като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Търговско дело № 20221100900297 по описа за 2022 година

Производството по реда на чл. 25 , ал.4 от ЗТРЛЮЛИЦ.

Образувано е по жалба с вх. № 20220207113449, постъпила срещу Отказ с рег.№ 20220125153329- 6/01.02.2022Г., постановен по заявление с вх. № 20220125153329. Жалбата е подадена от „Е.**“ ЕООД чрез процесуалния му представител – адв. В.С., като жалбоподателят твърди, че постановеният отказ е неоснователен и незаконосъобразен по подробно изложените мотиви. Поддържа, че са неправилни изводите на длъжностното лице, че не са представени доказателства относно волята на наследника Е. Л.Й., във връзка с наследените от нея дружествени дялове от капитала на "Е.**"ООД, както и не са представени доказателства за редовното и уведомяване за провеждането на общо събрание на съдружниците на 21.01.2022г., на което са взети решения за разпределяне на наследените дялове. Твърди, че на същата ѝ е изпратена покана на известния им постоянен адрес съгласно удостоверението за наследници на починалия съдружник Л.Г., но от смъртта на съдружника единствено другите двама наследници са се свързали с управителя, но не и въпросното лице. Поддържа, че съгласно чл. 132 от ТЗ, ако един дял в капитала принадлежи на няколко лица, те могат да упражняват правата по него само съвместно. Останалите наследници, в уведомлението си до дружеството, са изразили изрично желание да не встъпват като съдружник и отношенията да бъдат уредени по реда на чл. 125, ал.3 от ТЗ. Изтъква и че съгласно действащата нормативна уредба Общото събрание само решава дали да приеме за съдружник наследник/наследници на починал съдружник, като в настоящия случай, събранието е взело решение, дяловете да бъдат поети от част от останалите съдружници в дружеството. Поддържа, че е важно обстоятелствата по партидата на търговските дружества да отразяват действителното фактическо положение, а с отказа си от вписване на безспорни обстоятелства, а именно смъртта на починали съдружници, АВ-ТРРЮЛ нарушава съществени правила и принципи на действащото законодателство.

Поддържа и че са заявени за вписване и други обстоятелства, освен тези, касаещи дяловете на починалия съдружник Л.Г.. Заявено е за вписване поемане на дялове от страна на наследници на други починали съдружници в дружеството, а именно Б. М. и К.Б., като в тази връзка, са предоставени всички изискуеми, съгласно нормативната уредба документи, но АВ-ТРРЮЛНЦ е постановил отказ за вписване на всички заявени обстоятелства. Предвид горното претендира отмяна на отказа.

С отговор от 07.02.2020г. АВ, представлявана от юриконсулт К. претендира отхвърляне на жалбата и потвърждаване на отказа по подробно изложените мотиви.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Обжалваният отказ е постановен по заявление по образец с вх. № 20220125153329, с което са заявени вписване на промени в обстоятелствата по партидата на дружеството „Е.***“ ООД, въз основа на протокол от ОС на дружеството от 21.01.2022г.

Длъжностното лице е дало указания от 26.01.2022г., че на ОС не е присъствал и представен съдружника Ц.Д., като не е приложена и покана за нея. Посочено е, че не са представени доказателства за прекратяване на възникналата съсобственост между наследените дялове на наследниците на К.Б. и Б. М., а по отношение на взетото решение за поемане на дружествените дялове на починалия Л.Г.Г. с указанията е посочено, че следва да се приложат доказателства, удостоверяващи довносянето на капитала от съдружниците, поемащи освободените дялове. В отговор на указанията са представени договори за продажба на дружествени дялове от 27.01.2022г. с нотариална заверка от нотариус Т. от 31.01.2022г., както и вносни бележки от „ОББ“ АД за закупуване на дружествени дялове. Приложени са и декларации.

Дадени са указания от 31.01.2022г. четири броя, представени на стр.165 и следващите, като последните са относно наследника Е. Л.Й..

В преписката има уведомление от Л.Г. и Н.Д., двете като наследници на съдружника Л.Г.Г., до ОС на дружеството, с което сочат, че той е починал на 09.12.2020г., те не желаят да встъпят и искат уреждане на икономическите отношения на основание чл. 125 от ТЗ, като към уведомлението е приложено удостоверение за наследници, от което е видно, че освен тези две лица, съдружникът Л.Г. е оставил и трети наследник по закон – дъщеря Е. Л.Й..

На стр. 26 от делото и като част от преписката е представена покана до Е. Л. от управителя на дружеството за процесното ОС, като е приложена разписка на Спида, в която неправилно е отразено, че Е. Л. е подател, но независимо от горното няма данни и не е отразено получаване на същата.

На 31.01.2022г. длъжностното лице от АВ-ТР е постановило обжалвания отказ, който е мотивиран с това, че на ОС не е присъствал и представен съдружника Ц.Д., като до нея е приложена покана, но без доказателства за получаването ѝ, както и че не се установява, че наследникът Е. Л.Й. не желае да стане съдружник в дружеството или че същата е поканена за проведеното ОС. Посочено е и че не са представени доказателства за внесен в банка

капитал на името на дружеството в размер на новопридобитите от И. Я. дялове.

На стр. 41 от делото, като част от преписката, заверена и изпратена от АВ е представена покана до съдружника Ц.Д., която съгласно отбелязаното под нея е получена на 11.01.2022г., като е положен подпис и три имена на лицето. Също като част от преписката на стр.25 от делото, при снета идентичност с ел. образец е представено и нареждане от онлайн банкиране на „ОББ“ АД, видно от което е нареден превод за два дружествени дяла с наредител И. А. Я..

Съдът констатира, че жалбата, с която е сезиран, е в срок, тъй като е в седмодневен срок от постановяването му и е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.13 ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ към заявлението се прилагат документите, съответно подлежащият на обявяване акт. Съгласно чл. 21 т. 5 от закона длъжностното лице по регистрацията проверява дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установява от представените документи по т. 4, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона, а съгласно чл.24 ал.1, когато не е налице някое от предвидените в чл.21 изисквания, длъжностното лице по регистрацията постановява мотивиран отказ. Разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛИЦ задължава длъжностното лице да даде указания на заявителя когато към искането му не са приложени всички документи, изискващи се по закон, и едва след неизпълнението им да постанови отказ.

Съдът констатира, че част от изложените основания за отказа съобразно мотивите на длъжностното лице не съответстват на установената фактическа обстановка. То е приело, че покана не е връчена на съдружника Ц.Д., но горното не отговаря на данните, тъй като в самата преписка, която е изпратена от АВ, се съдържа такава, връчена срещу три имена и подпис на лицето на 11.01.2022г., следователно до този съдружник е връчена надлежно покана за процесното ОС и то в срока по чл. 139 от ТЗ, поради което този мотив за отказа е несъстоятелен. Несъстоятелен е и втория мотив за отказа, тъй като отново е видно от съдържанието на изпратената от АВ-ТР преписка, че е налице платежно нареждане от 31.01.2022Г., с което са внесени суми за дружествените дялове от И. А. Я.. Следователно тези два мотива не кореспондират с данните по делото и са несъстоятелни. Спорен е само третия мотив за отказ, а именно длъжностното лице е посочило, че няма данни лицето Е. Л.Й. като наследник на Л.Г. да е уведомена за свиканото на 21.01.2022г. Общо събрание и да е изразила воля относно наследените дружествени дялове. Видно от извършената служебна справка от съда по НБД Население, горепосоченото лице е с постоянен адрес в гр. София, ж.к.“Свобода“, на който е изпратена поканата чрез „Спиди“, невръчена, но с отразен настоящ адрес от 2001г. в Кипър.

По спорния въпрос съдът намира, че дружественият дял представлява част от имуществото на дружеството с ограничена отговорност /чл. 127 ТЗ/, а правото на членство е регламентирано като право на участие в управлението на дружеството, в разпределението на печалбата, право на сведение за хода на дружествените дела, на преглеждане на книгата

на дружеството и на ликвидационен дял - чл. 123 ТЗ. В нормата на чл. 129, ал. 1 ТЗ е предвидено наследяване на дружествения дял, наред с възможността за прехвърлянето му. Следователно законодателно е проведено разграничение между притежаването на дружествения дял и правата на съдружника в ООД, т.е. членственото правоотношение. Предмет на наследяване е единствено дружественият дял, който извод произтича не само от характеристиката на дяловете от капитала като имуществено право и от същността на правото на членство, но и от изричната законова регламентация на прехвърлянето на дяловете и свързаните с тях права на съдружника. Правото на наследяване възниква при настъпване на юридическо събитие /смърт на съдружник/. Наследяването винаги е на право с имуществен характер, тъй като личните и неимуществените права на наследодателя не преминават върху неговите наследници. При смърт на съдружник в ООД имуществените му права - дяловете на капитала се наследяват, но не и правото на членство. Наследникът се явява приобретател на дяловете като трето лице за дружеството по смисъла на чл. 129, ал. 1 ТЗ, поради което придобиването на членственото право се подчинява на реда за приемане на нови съдружници. В този случай наследникът не замества и не встъпва в членственото правоотношение на своя наследодател, а би могъл да придобие права на съдружник на собствено основание след решение на Общото събрание, като наследяването има значение само на придобивно основание за дяловете от капитала. Притежаването на дялове по наследство обуславя правото на наследника да получи равностойността на дяловете по реда на чл. 125, ал. 3 ТЗ, ако не заяви желание за бъде приет за съдружник или Общото събрание откаже на наследника да го приеме за съдружник, независимо, че той би могъл да отговаря на законовите изисквания за приемане. Съгласно разпоредбата на чл. 132 ТЗ, ако един дял от капитала на дружеството принадлежи на няколко лица, те могат да упражняват правата си по него само съвместно.

В жалбата се изтъква довода, че спрямо настоящия случай, при който има наследяване на дружествени дялове, е приложима разпоредбата на чл. 132 от ТЗ. Този довод е неоснователен. Разпоредбата на чл. 132 от ТЗ действително урежда възможност за съсобственост /общо притежание/ на един дружествен дял от няколко лица, но в случая не е ясно дали наследените дялове от капитала на дружеството остават общо притежание на наследниците, нито пък има взето решение от тях в тази посока. Факта на упражняване правата върху дружествения дял в съсобственост или реалното разделяне на дружествените дялове следва да бъде установен само въз основа на изрично решение на всички наследници, каквото тук липсва. Но дори и хипотетично да се приеме, че такова решение не е необходимо, защото съсобствеността върху дяловете следва от самия закон поради настъпило универсално наследствено правопримемство, то при всички положения трябва съгласно чл. 132, изр. трето от ТЗ трябва да е налице решение на съпритежателите на дела, с което те да са определили лице, което да ги представлява пред дружеството, а такова решение няма. Решението да не участват в дружеството е взето само от две от трите наследници на починалия съдружник и следователно не е обвързващо, тъй като не е взето от всички. Както е прието и в практиката на съдилищата, решението за това какво да се

предприеме с общите наследени дружествени дялове, обаче, следва да бъде взето от всички наследници по аргумент от чл. 132 ТЗ, като в този смисъл е и съдебната практика като например решение № 82/01.07.2009 г. на ВКС по т.д. № 820/2008 г., П т.о. и др., според което решението на един от законните наследници на едноличния собственик на капитала не може да замести това на всички, при липсата на изрично изявление на останалите наследници дали желаят или не да участват в дружеството и следователно не би могло да се извършат исканите заличавания и вписвания. В случая няма данни наследницата Е. Л. Й. по никакъв начин да е изразила своята воля, като не се установява да е надлежно уведомена, доколкото липсва оформена покана, надлежно връчена, включително и при преценка възможността за ползване на фикциите за връчване по ГПК, и не може да се приеме, че е саниран този порок. С оглед горното в тази част мотивите на отказа на длъжностното лице следва да бъдат споделени.

Съдът намира, че макар да се установява, че част от изложените за отказа мотиви, касаещи участието и заличаването на други съдружници, а не на Л.Г. и неговите наследници, да не се споделят от съда и да не се подкрепят от обективните данни по делото, то предвид факта, че се касае за общо решение и общ приет нов единен дружествен договор, отразяващ всички промени в дяловете общо, а не само по отношение на другите лица, следва да се потвърди изцяло отказа.

Предвид горните съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че разноси не се следват на страните в настоящото производство. Новата разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ гласи, че в производствата съдът присъжда разноси на страните по реда на ГПК. Настоящото производство има характер на охранително такова и по аргумент от разпоредбата на чл. 541 от ГПК разноските, направени от жалбоподателя във връзка с това производство следва да останат за негова сметка, а такива не следват и на АВ, в каквато насока е формирана съдебна практика на горестоящата инстанция, а именно решение №117/04.03.2021г. на САС, ТО, 5ти състав по т.д.№169/2021г. и мн. др.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. № 20220207113449, постъпила срещу Отказ с рег.№ 20220125153329-6/01.02.2022г. на АВ-ТР, постановен по заявление с вх. № 20220125153329, подадена от „Е.**“ ЕООД, ЕИК *****, със съдебен адрес – гр. София, ул.*****, чрез процесуалния му представител – адв. В.С., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____